

23. 8. DVADESET I PRVA NEDJELJA KROZ GODINU

Sv. Mise: 8:30 Ždala, 9:45 Gotalovo, 11:00 Gola

24.8. Ponedjeljak Bartol ap.	19:30 Gola: + Slavko i Marija Šestak, rod., braća i sestre
25.8. Utorak Ljudevit	19:30 Gola: + Franjo Rac i rod.
26.8. Srijeda Rufin	19:30 Ždala: nakana
27.8. Četvrtak Monika	19:30 Gotalovo: + Ivan i Anka Premec, Alojz i Kata Hajduković
29.8. Petak Augustin	19:30 Gola: + Marija Kertez i ob., Šimun i Mara Mehkek
30.8. Subota Mučeništvo sv. Ivana Krstitelja	12:00 Ždala: krštenje – Terezija Kopornić 18:00 Ždala: + Nikola, Margita, Marija i Ivica Grčić, Matija Sinjeri
31.8. DVADESET I DRUGA NEDJELJA KROZ GODINU	8:30 GOTALOVO: + Ana Vlado Petrović, rod. i braća 9:45 GOLA: + Dragica i Franjo Široki i rod. 11:00 BUKEVLJE: župna

**Župe Sveta Tri Kralja - Gola i Presvetog
Trojstva - Ždala
DVADESET I PRVA NEDJELJA KROZ
GODINU - A
23. 8. 2026.**

Evandjelje: Mt 16,13-20

*Ti si Petar-Stijena. Tebi ću dati
ključeve Kraljevstva nebeskoga.*

Čitanje svetog Evandjelja po
Mateju

U ono vrijeme: Dođe Isus u krajeve Cezareje Filipove i upita učenike: »Što govore ljudi, tko je Sin Čovječji?« Oni rekoše: »Jedni da je Ivan Krstitelj; drugi da je Ilija; treći opet da je Jeremija ili koji od proroka.« Kaže im: »A vi, što vi kažete, tko sam ja?« Šimun Petar prihvati i reče: »Ti si Krist-Pomazanik, Sin Boga živoga.« Nato Isus reče njemu: »Blago tebi, Šimune, sine Jonin, jer ti to ne objavi tijelo i krv, nego Otac moj, koji je na nebesima. A ja tebi kažem: Ti si Petar-Stijena i na toj stijeni sagradit ću Crkvu svoju i vrata

paklena neće je nadvladati. Tebi ću dati ključeve kraljevstva nebeskoga, pa što god svežeš na zemlji, bit će svezano na nebesima; a što god odriješiš na zemlji, bit će odriješeno na nebesima.« Tada zaprijeti učenicima neka nikomu ne reknu da je on Krist.

Riječ Gospodnja.

**Ti si Petar-Stijena i na toj
stijeni sagradit ću Crkvu
svoju.**

E sad...

Dvije su različite riječi ovdje u igri, a obje nesretno prevedene istom riječju stijena.

Petar-Stijena je kameni blok, građevni materijal za uporabu, koji se ima ugraditi u/na stijenu koja je Krist.

Drugim riječima, nije na Petru-Stijeni sagrađena Crkva, nego na Kristu-Stijeni!

A Petar je građevni blok – kamen – koji će se u nju ugraditi.

A s njime zajedno i mi – kao živo kamenje.

Ali temelj-stijena na kojoj se Crkva gradi jest Isus Krist!

Izvor: *Hrvatsko katoličko sveučilište*

**Sveta Monika – majka
velikih suza, zaštitnica
pustolova, majki, otpalih od
vjere**

Sveta Monika majka je znamenitog kršćanskog teologa Aurelija Augustina, koji je upravo zahvaljujući njoj

prihvatio kršćanstvo, postao milanskim biskupom, a kasnije iscrpno opisao njen život i kršćanske vrline u Ispovijestima. Zagovornica je odlutalih od vjere i pustolova, zaštitnica majki, obitelji i udovica. Rođena je u Tagasti u Numidiji (današnji Alžir) u odličnoj kršćanskoj obitelji iz koje je baštinila dobar odgoj i ljubav prema mudrosti. Udala se za Patricija, gradskog službenika koji je bio pagan (pripadnik politeističkih religija). Iako nije previše mario za religiju, Patricije se, zajedno sa svojom majkom, loše odnosio prema Moniki. Nije ju poštediti ni bračne nevjere. Monika je strpljivo podnosila njegove ispade srdžbe i njegove nevjere. Rodila mu je troje djece – sinove Augustina i Navigija, te kćer Perpetuu. S vremenom, videći strpljivu ljubav i mudrost svoje žene, Monikin se muž preobratio na kršćanstvo. Negdje baš u to vrijeme sin Augustin je postao “nemiran” i prilikom studija u Kartagi prihvatio manihejstvo. Majka ga je punih sedamnaest godina nastojala preobratiti ustrajnim molitvama, suzama i trpljenjima.

Njezine suze i molitve nisu bile uzaludne. Veliki milanski nadbiskup Ambrozije, suosjećajući s majkom izgubljenog sina rekao joj je da sin tolikih suza ne može propasti. I zaista, u Augustinovim ispovijestima, vjerojatno najpotresnijem djelu kršćanstva u IX. st. glavi se jedan od najljepših opisa majke u književnosti. Monika je slijedila Augustina na njegovu putu u Rim i u Milano 385.-e. Majka je išla za njim drugim brodom, doživjevši na moru strašnu oluju. Došla je u Rim, ali ga ondje nije našla. Dostigla ga je u Milanu i našla slobodna od manihejskih zabluda, ali još uvijek neodlučna pred kršćanskom vjerom.

Ostala je uz njega sve do obraćenja. S njime se povukla na malo imanje Cassiciacum. Poslije toga su se vratili u Milano, gdje se Augustin spremao za krštenje i primio ga 24. travnja 387. Nakon Augustinova krštenja krenula je put Afrike, ali se na brodu razboljela. Umrkla je u Ostiji, na ušću Tibera, čekajući lađu za dalji put. Svetu Moniku slavimo kao ženu izvanrednih naravnih i nadnaravnih vrlina. Resila ju je silna jakost duha

oštroumnost i profinjena osjećajnost. A od nadnaravnih vrlina: nepokolebljivo pouzdanje, postojana molitva, razmatranje Svetoga pisma, poštivanje crkvenoga autoriteta. Njezine se relikvije veoma časte u crkvi Sv. Augustina u Rimu, a pučka je pobožnost slavi kao uzor i zaštitnicu kršćanskih majki.

Izvor: *vjeronaučni portal*

